

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/49/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120449559
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Zlocha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120449559.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Zlochu a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. ako členov senátu, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: O. O., nar. X. N. XXXX, bytom ako matka, zastúpený opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Y. Y., dieťa matky: M. H. O., E., nar. XX. D. XXXX, bytom Y. Y. - P., O. XXX/X a otca: Y. X. O., nar. XX. N. XXXX, bytom V., M. Z. XXXX/XX, o návrhu otca na zníženie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. 38P/34/2020-239 zo dňa 28. mája 2021, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 38P/34/2020-239 zo dňa 28. mája 2021 návrh otca na zníženie výživného zamietol (prvá výroková veta). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (druhá výroková veta).

1.1 Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že otec maloletého sa domáhal zníženia výživného na maloleté dieťa, ktorý odôvodnil tým, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene pomerov na jeho strane, ktorá spočíva najmä vo zvýšení počtu jeho vyživovacích povinností a znížení jeho príjmu. Tvrdil, že zároveň došlo k podstatnej zmene pomerov na strane oprávneného rodiča; matke sa zvýšil jej príjem a zlepšili jej majetkové pomery. V návrhu poukázal predovšetkým na zlepšenie majetkových pomerov matky, ktorá v zamestnaní dosahuje vyšší príjem, nadobudla motorové vozidlo a s maloletým bývajú v X-izbovom I.. Pokiaľ ide o pomery na strane otca, tento tvrdil, že žije v spoločnej domácnosti s družkou D.. U. J. a ich maloletým synom D. O., nar. XX. A. XXXX. Otec zároveň tvrdil, že kvôli nepriaznivej situácii v súvislosti s pandémiou sa mu znížil príjem, nemá ho pravidelný a stabilný, svoju vyživovaciu povinnosť napriek tomu plnil, aj keď mu vznikali iné dlhy. Matka má v rôznych konaniach právneho zástupcu, ktorý sa na nej a na jej synovi priživuje, iniciovala voči otcovi amorálnu exekúciu počas núdzového stavu v súvislosti s pandémiou Covid-19. Matka ho krivo obvinila z údajného prečinu nebezpečného vyhrážania a nebezpečného prenasledovania, ktoré sa nikdy nestalo. Matka si pritom dlhodobo neplní svoju povinnosť riadne pripraviť a riadne odovzdávať dieťa na styk s otcom, o čom svedčia podané návrhy na výkon rozhodnutia. S návrhom vo veci samej otec podal aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, na základe ktorého by sa mu znížila povinnosť platiť výživné na maloletého syna zo sumy 90,-Eur mesačne na sumu 30,-Eur mesačne, vo veci samej žiadal o zmenu rozsudku sp.zn. 31P/215/2015 v časti týkajúcej sa výšky bežného výživného, aby sa výživné počnúc dňom podania návrhu znížili zo sumy 90,-Eur na 30,-Eur mesačne. Matka maloletého

v písomnom vyjadrení považovala návrh otca za účelový, bezdôvodný, špekulatívny, šikanózný a vykonštruovaný. Tvrdila, že súdom stanovené výživné vo výške 90,-Eur mesačne nepokrýva výdavky na maloletého, ktorý je žiakom 3. ročníka základnej školy. Tvrdila tiež, že majetkové pomery otca sa podstatne zmenili, otec neuhrádza čiastky výživného v termíne stanovenom právoplatným rozhodnutím súdu a uhrádza výživné po čiastkach. Tvrdila, že otec sa mylí, ak tvrdí, že na jej strane došlo k zvýšeniu príjmov a zlepšeniu majetkových pomerov, keď nastúpila na X. vo V., jej príjem sa žiadnym zásadným spôsobom nezvýšil, nezmenilo sa ani jej pracovné zaradenie. Tvrdila, že nenadobudla, ani nevlastní žiadnu nehnuteľnosť, nadobudla však motorové vozidlo značky U. W., kúpila ho z dôvodu neefektívnej prevádzky predchádzajúceho zastaralého osobného motorového vozidla. Časť sumy potrebnú na kúpu motorového vozidla mala našporenú a časť si požičala od svojich rodinných príslušníkov. Uviedla, že synovi poskytuje plnohodnotnú starostlivosť, malý je na domácnosť matky zvyknutý, má vytvorené sociálne aj citové väzby, má zaužívaný režim. Tvrdila, že výdavky na maloletého predstavujú mesačne čiastku cca 250,-Eur, čo zahŕňa len výdavky v súvislosti s plnením si školských povinností, ošetrovaním kože liekmi a liečivami, hygienickými potrebami, v školskom a mimoškolskom prostredí, drogériou a bežnými hygienickými potrebami, oblečením a hračkami. Suma 250,-Eur mesačne nezahŕňa výdavky na stravu, dopravu do a zo školy, energie a ďalšie mimoriadne výdavky. Jej podiel na starostlivosti o maloletého je podstatne väčší, ako podiel jeho otca. Považovala za absurdné, aby pri bežných nákladoch na starostlivosť o maloleté dieťa otec uhrádzal výživné vo výške 30,-Eur mesačne. Otec maloletého bol už v čase vedenia spoločnej domácnosti absolútne neschopný, nemal pravidelný, stabilný príjem a jeho neschopnosť zabezpečiť rodinu prostredníctvom pravidelného stabilného príjmu a príživovaní sa na jej osobe a celej rodine bol jedným z dôvodov, pre ktorý ukončila manželské spolužitie a podala návrh na rozvod manželstva. Matka navrhla, aby okresný súd návrh otca v celom rozsahu zamietol, mala zato, že majetkové pomery otca mu umožňujú plniť nielen vyživovaciu povinnosť v súdom stanovenej výške, ale neustále rozširovanie majetku preukazuje možnosť zvýšenia výšky výživného v súvislosti so zásadou, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Kolízny opatrovník odporučil súdu prvej inštancie návrh otca zamietnuť, nakoľko zníženie výživného nie je na prospech, ani v záujme maloletého dieťaťa.

1.2 Pred prejednaním veci samej okresný súd uznesením zo dňa 22.12.2020 zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia; uvedené rozhodnutie bolo predmetom odvolacieho prieskumu, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením, sp.zn. 15CoP/6/2021 zo dňa 03.03.2021 uznesenie okresného súdu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia potvrdil.

1.3 Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom na zníženie výživného, vyjadreniami účastníkov konania, vec prejednal na pojednávaní dňa 28.05.2021, vykonal dokazovanie výsluchom otca, matky, kolízneho opatrovníka, obsahom opatrovníckeho spisu a pripojeného spisu sp.zn. 31P/215/2015. Vykonal tiež dokazovanie správou Daňového úradu Banská Bystrica vo vzťahu k príjmu otca, oboznámil oznámenie spoločnosti Y. W., H., so sídlom v Y. Y., LV č. XXX, k.ú. D. B., LV č. XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX pre k.ú. V., LV č. XXXX pre k.ú. B.. Vykonal lustráciu v bankách pokiaľ ide o stav na účtoch, oboznámil oznámenie Sociálnej poisťovne, výpis z evidencie motorových vozidiel, pracovné hodnotenie charakteristiku matky vypracovanú X. S. V. a vo vzťahu k majetkovým pomerom rovnako vykonal lustráciu v bankách, zisťoval, či je matka držiteľkou, resp. vlastníčkou motorového vozidla a zistil jej prípadný príjem zo Sociálnej poisťovne. Aplikoval ustanovenia § 78 ods.1, ods.3, § 75 ods.1, § 62 ods.1, 2, 4, 5 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene niektorých zákonov.

1.4 Rozhodujúc vo veci samej o návrhu na zníženie výživného okresný súd poukázal na hmotnoprávny predpoklad zmeny predchádzajúceho právoplatného rozhodnutia o výške výživného, ktorým je preukázanie zmeny pomerov od posledného rozhodnutia o výživnom a mal zato, že zmena pomerov bola v konaní preukázaná. S poukazom na závery uvedené v rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 3Cdo/236/2018 zo dňa 20.02.2019 poukázal na uplatnenie princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné osobe oprávnenej.

1.5 Na základe vykonaného dokazovania okresný súd konštatoval, že u otca nemal preukázanú takú zmenu pomerov, ktorú by bolo možné hodnotiť ako kvalifikovanú, zásadnú a odôvodňujúcu zmenu posledného rozhodnutia o výživnom v zmysle návrhu otca na zníženie výživného. V čase určovania výšky výživného posledným rozhodnutím bol otec jedným z konateľov a spoločníkom obchodnej spoločnosti Y. W., H., ktorá za rok 2015 dosiahla výsledok hospodárenia pred zdanením vo výške 2.712,49 Eur, otec podľa svojho vyjadrenia z činnosti tejto spoločnosti nemal žiaden príjem. Otec

maloletého nemal uzavretú žiadnu pracovnú zmluvu, dohodu o pracovnej činnosti, dohodu o vykonaní práce, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal žiadne dávky, prax mal ako obchodný zástupca pri predaji rôznych komodít. Mal dobrý zdravotný stav, nemal inú vyživovaciu povinnosť. Okresný súd zistil, že v súčasnosti otec maloletého podniká ako samostatne zárobkovo činná osoba pod obchodným menom Y. X. O., je jedným z dvoch konateľov a spoločníkov obchodných spoločností Y. W., H., účinky prevodu jeho obchodného podielu doposiaľ nenastali. Je vedený ako člen tímu spoločnosti H. Z., H. v pozícii realitného makléra. Za obdobie roku 2019 ako daňový subjekt Y. X. O. dosiahol výsledok hospodárenia pred zdanením vo výške 2.648,77 Eur, za obdobie roku 2020 dosiahol hospodársky výsledok pred zdanením vo výške 512,-Eur. Sám otec uviedol, že od roku 2016 dosahoval priemerný mesačný príjem vo výške 500,-Eur, v roku 2019 príjem vo výške 300,-Eur. Otec tvrdil, že v súčasnosti je jeho zdravotný stav dobrý, nie je vedený v žiadnej špecializovanej ambulancii, neberie žiadne lieky; v roku 2020 sprostredkoval predaj dvoch nehnuteľností a v súčasnosti má v ponuke dve alebo tri nehnuteľnosti. S prihliadnutím na uvedené okresný súd síce konštatoval, že otec v posledných minimálne 5 rokov dosahuje nízky príjem nezodpovedajúci ani výške minimálnej mzdy, avšak neprejavuje žiadnu snahu nájsť si iné zamestnanie, kde by dosahoval dostatočný príjem na to, aby bol schopný riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Okresný súd mal zato, že je v možnostiach a schopnostiach otca, vzhľadom na jeho vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zameranie, prax a dopyt na trhu práce, dosahovať príjem vo výške, z ktorej dokáže hradiť náklady na odôvodnené potreby maloletého, a to najmenej v aktuálnej výške výživného stanoveného rozhodnutím súdu. Objektívne je v možnostiach a schopnostiach otca nájsť si v súčasnosti inú prácu, v ktorej by mohol dosahovať vyšší príjem, čo aj ako nekvalifikovaná pracovná sila. Mal by v tomto smere prejavovať snahu o to viac, že od posledného rozhodnutia súdu mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť. Túto skutočnosť okresný súd posúdil ako jedinú objektívnu zmenu pomerov na strane otca, pre ktorú by mohlo dôjsť k zníženiu vyživovacej povinnosti voči maloletému O.. Mal tiež preukázané, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom otec nadobudol vlastníctvo k viacerým nehnuteľnostiam. Ak keď otec tvrdil, že tieto nehnuteľnosti boli zakúpené z finančných prostriedkov jeho rodičov, nemení to nič na skutočnosti, že majetkové pomery otca sa v tomto smere zvýšili, otec tieto nehnuteľnosti môže ďalej scudziť a dosiahnuť tak ďalší príjem.

1.6 Pokiaľ ide o možnosti, schopnosti a majetkové pomery matky, okresný súd poukázal na to, že v čase posledného rozhodnutia o výživnom matka dosahovala priemerný čistý mesačný príjem 839,74 Eur, nebola vlastníčkou nehnuteľnosti, ani nevlastnila hnutel'né veci vyššej hodnoty. Jej príjem v súčasnosti predstavuje 1.362,51 Eur, je vlastníčkou osobného motorového vozidla U. W., na účte v banke mala účtovný zostatok vo výške 7.842,25 Eur, nie je vlastníčkou nehnuteľnosti. Je tak evidentné, že priemerný mesačný príjem matky sa zvýšil, nadobudla vlastníctvo k hnutel'nej veci vyššej hodnoty a má k dispozícii aj finančné prostriedky vo výške 8.000,-Eur. Tieto skutočnosti však nemenia povinnosť otca prispievať na výživu maloletého; povinnosť otca sa zvýšením životnej úrovne matky automaticky neznižuje, stále trvá, neschopnosť otca zabezpečiť si vyšší príjem nezabavuje otca vyživovacej povinnosti. Matka navyše realizuje osobnú starostlivosť o maloletého, na zvýšenej životnej úrovni matky sa podieľa aj maloletý O..

1.7 Pokiaľ ide o maloletého, tento je od posledného rozhodnutia súdu o výživnom vekovo starší o 4,5 roka, je žiakom základnej školy, s čím sú spojené výdavky v súvislosti s jeho výchovou a výživou. Všetky výdavky znáša matka maloletého a odôvodnené mesačné výdavky na maloletého predstavujú sumu najmenej 300,-Eur, z toho bývanie 65,-Eur, strava 100,-Eur, oblečenie + obuv 50,-Eur, lieky 10,-Eur, krúžky 45,-Eur, výdavky v súvislosti so školskou dochádzkou 20,-Eur a poistenie 12,-Eur. Prirodzeným rastom maloletého sa nesporne zvýšili výdavky spojené so zabezpečením jeho bežných potrieb, náklady na maloletého sa od poslednej úpravy výživného zvýšili. Keďže sa otec maloletého žiadnym spôsobom nepodieľa na starostlivosti o maloletého, je jeho povinnosťou podieľať sa na výžive maloletého vo väčšom rozsahu, v akom sa na jeho výžive podieľa matka. Otcom navrhovaná výška zníženého výživného na sumu 30,-Eur nezodpovedá ani právu maloletého dieťaťa mať výživným zachované aspoň životné minimum, ktoré od júla 2020 predstavuje sumu 98,08 Eur. Na základe vyššie uvedeného okresný súd dospel k záveru, že k zmene pomerov došlo na strane otca, na strane matky a aj na strane maloletého. Na strane otca zmena pomerov spočíva v tom, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť a nadobudol vlastníctvo k viacerým nehnuteľnostiam. Reálny príjem otca súd nemal preukázaný, vychádzal z celkových majetkových pomerov otca. Zmenu pomerov na strane matky videl vo zvýšení jej príjmu, nadobudnutí vlastníctva motorového vozidla a nadobudnutí úspor a zmenu pomerov na strane maloletého v tom, že je od posledného rozhodnutia súdu o výživnom o takmer 5 rokov starší.

1.8 Uplatnený nárok otca na zníženie výživného považoval súd prvej inštancie za nedôvodný, zistil dôvody, pre ktoré by bolo na mieste zvýšiť vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému. Okresný súd však prihliadol na skutočnosť, že otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť na maloletého D. O. a z uvedeného dôvodu o zvýšení výživného na maloletého O. okresný súd nerozhodoval. Oprávnenou osobou na výživné je maloletý a nie matka maloletého, ako sa mylne domnieva otec; matka maloletého je len platobným miestom, kde má otec platiť výživné. Okresný súd napokon uviedol, že niektoré tvrdenia otca o príjme matky z prenájmu bytu nemal preukázané, rovnako nemal preukázané tvrdenia matky o príjme otca z prenájmu garáže. Ani tieto skutočnosti by však nemali zásadný vplyv na rozhodnutie súdu o návrhu otca na zníženie výživného. Rozhodnutie súdu neovplyvnila ani skutočnosť, že matka podala voči otcovi návrh na vykonanie exekúcie a podala na neho trestné oznámenie a ani skutočnosť, že sa v iných konaniach mala zastúpiť právnym zástupcom, ani skutočnosť, že uhradila 2.500,-Eur za habilitačné konanie, či si dala vyhotoviť prístrešok na osobný automobil. Otec s uvedenými tvrdeniami chcel zrejme poukázať na zvýšenú úroveň matky, no táto bez ďalšieho nemôže odôvodňovať zníženie vyživovacej povinnosti otca voči maloletému.

1.9 Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p. a nárok na náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec maloletého (ďalej aj „odvolateľ“), v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, alternatívne aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a návrh otca na zníženie výživného potvrdil. Namietal odvolacie dôvody uvedené v § 365 ods.1 písm. b), d), e), f) a h) C.s.p., podľa § 365 ods.2 C.s.p. ako aj podľa § 62 ods.1 C.m.p. Tvrdil tak, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci a súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci.

2.1 Za podstatné považoval, že nastala zmena pomerov na jeho strane ako povinného rodiča vznikom ďalšej vyživovacej povinnosti na maloleté dieťa, objektívne sa u znížil príjem a nastala aj zmena pomerov na strane oprávneného rodiča. Poukázal na majetkové pomery matky, ktorá si kúpila nové motorové vozidlo v hodnote minimálne 20.000,-Eur. V banke disponuje finančnou hotovosťou vo výške takmer 8.000,-Eur a každý mesiac má čistý príjem vo výške 1.362,51 Eur. Mal za to, že matka maloletého sa priživuje na svojich rodičoch, býva v ich rodinnom dome, nemusí platiť napr. hypotéku na bývanie. Súd prvej inštancie neskúmal majetkové pomery, resp. príjmy rodičov matky napriek tomu, že všetci členovia tvoria jednu domácnosť v rodinnom dome.

2.2 Pokiaľ súd prvej inštancie pri jeho majetkových pomeroch hodnotil vlastníctvo resp. podielové vlastníctvo k nehnuteľnostiam, odvolateľ zdôraznil charakter predmetných pozemkov, veľkosť parciel a existujúce spoluvlastníctvo. Ak súd prvej inštancie v rámci vykonaných dôkazov uviedol aj jeho čísla z účtov, na tieto peňažné prostriedky sú vedené exekučné konania, jeho vlastné prostriedky a použiteľný zostatok je vyjadrený zápornou hodnotou.

2.3 Vo vzťahu k pomeru matky uviedol, že táto mala minimálne zvážiť nadobudnutie statkov, vlastníctva k nehnuteľnostiam, ak je preukázané, že má voľné finančné zdroje v sume cca 8.000,-Eur, mohla byť súdom uložené matke povinnosť sporiť maloletému O. úspory minimálne v sume 100,-Eur mesačne. Matkou prezentované sporenie pre maloletého nie je riadne preukázané, jeho zdravotný stav od poslednej úpravy výživného sa zlepšil. Podľa matky maloletý nemá talent, ani nadanie, ktorý by u syna rozvíjala. Potreby maloletého majú v zásade bežný charakter. Priemerný čistý mesačný príjem matky sa pritom preukázateľne zvýšil o 522,77 Eur, uplatňuje mesačne daňový bonus na dieťa, poberá prídavok na dieťa a súd prvej inštancie ani neuviedol, že matke bola cez Sociálnu poisťovňu vyplácaná pandemická OČR. Matka pritom ďalšiu vyživovaciu povinnosť nemá, nadobudla vlastníctvo k hnuťnej veci vyššej hodnoty, na účte v banke má významnú sumu. Súd prvej inštancie ani nezistil, že matka maloletého má účet aj v poštovej banke v sume 5.000,-Eur. Mohla a mala nadobudnúť nejakú nehnuteľnosť a tým efektívne nielen ekonomicky zabezpečiť seba a tým aj maloletého O.. Matka

cieľavedome efektívne nevyužíva svoje profesijný potenciál, svoje možnosti, schopnosti, finančné zdroje a vlastníť aj iné nadštandardné statky.

2.4 Odvolateľ prehlásil, že jeho majetkové pomery sa od posledného rozhodnutia súdu o výživnom reálne nezvýšili. Z prehľadu vlastníctva nehnuteľností nižších hodnôt jasne a určite nevyplýva, že by sa jeho majetkové pomery v tomto smere zvýšili. Niektoré nehnuteľnosti sa nedajú predať jednotlivo, resp. vôbec predať. V prípade nehnuteľností do 5 rokov od ich nadobudnutia pripadá povinnosť tieto nehnuteľnosti riadne zdaňovať, čo v jeho prípade neprichádza do úvahy, pretože finančné prostriedky, ktoré mu poskytli jeho rodičia, musí po čase vrátiť. Neobstojí tak konštatovanie súdu prvej inštancie, že otec môže scudzovať uvedené nehnuteľnosti aj vzhľadom na poznámky na listoch vlastníctva o prebiehajúcej exekúcii na základe podnetu matky. Otec vyhlásil, že nenakupoval žiadne statky a nevlastní ani statky nadštandardnej hodnoty. Nie je mu zrejmé, ako súd vyhodnotil, že na jeho strane došlo k zvýšeniu celkových majetkových pomerov; súd pri odôvodnení zrejme vychádzal len z počtu listov vlastníctva k nehnuteľnostiam, vôbec sa nezaoberal reálnou skutočnosťou, že v čase rozhodnutia súdu o výživnom v roku 2015 bol vlastníkom X. v Y. Y. a toho istého motorového vozidla ako v súčasnosti, v súčasnosti je podielový spoluvlastník X,X-izbového bytu vo V. a podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností na predmetných listoch vlastníctva. Tým nie je preukázané reálne zvýšenie jeho celkových majetkových pomerov. Nadobudnutie vlastníctva k nehnuteľnostiam neznamená zvýšenie jeho majetkových pomerov v porovnaní s obdobím posledného rozhodnutia o výživnom.

2.5 Odvolateľ zároveň tvrdil, že z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie silne cíti subjektívny názor okresného súdu voči jej osobe, najmä pokiaľ okresný súd konštatoval, že všetky výdavky v súvislosti s bývaním, stravou, aktivitami, drogériou, liekmi, oblečením a obuvi znáša matka maloletého; otec pritom preukázal, že svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému si riadne plní napriek manipulatívnej správaní matky, ktorá mu od novembra 2018 aktívne bráni v akomkoľvek styku s maloletým. Pravdou je, že matka maloletého si uzurpuje právo rozhodovať o všetkom, čo sa týka maloletého O.. Ak okresný súd tvrdil, že otec maloletého sa žiadnym spôsobom nepodieľa na starostlivosti o maloletého, z čoho vyvodzoval, že povinnosťou otca je podieľať sa na výživnom maloletého vo väčšom rozsahu, tieto závery sú nesprávne a z dôvodu vedomosti súdu o súdnom konaní vo veci návrhu na výkon rozhodnutia vo veci styku otca s maloletým; súd nesprávne odôvodnil nerealizáciu styku, keď tvrdí, že dôvodom nerealizácie styku je nezáujem maloletého o stretnutia s otcom. Otec maloletého zároveň namietal, že súd prvej inštancie opomenul aplikovať § 62 ods.3 zákona č. 36/2005 Z.z.; výšku vyživovacej povinnosti každého rodiča je nevyhnutné posúdiť individuálne. V súdnom konaní je potrebné zisťovať a preukazovať druhy výdavkov dieťaťa, čo súd prvej inštancie nezisťoval a nepovažoval to v odôvodnení napadnutého rozhodnutia za potrebné.

2.6 Odvolateľ nesúhlasil s tvrdením kolízneho opatrovníka v konaní pred súdom prvej inštancie; opatrovník iba naoko uznáva právo otca maloletého na styk s maloletým dieťaťom. Pravdou je, že iniciátorom konfliktov je práve matka, čo opatrovník dlhodobo prehladá a ticho toleruje. Zo strany opatrovníka ide o ďalšie účelové a zavádzajúce klamstvo nielen v tomto konaní. Uvedené otec preukazoval zo záverov vyplývajúcich z rozhodnutia krajského súdu v uznesení sp.zn. 11CoE/6/2021 zo dňa 22.03.2021. Odvolateľovi nebolo ani zrejmé, čo chcel opatrovník súdu naznačiť tvrdením, že otec matke prispieva na výživu maloletého sumou, ktorá t.č. nedosahuje ani životné minimum na maloleté dieťa, nakoľko životné minimum je referenčná hodnota, majúca dopad na oblasť sociálnych dávok, dôchodkov, dane, exekučných zrážok a na oblasť služieb v zamestnanosti. Tieto sociálne benefity matka maloletého naďalej užíva. On sa domáhal zníženia výživného na sumu minimálneho výživného, ktorá predstavuje 30% z výšky životného minima na nezaopatrené dieťa.

2.7 Odvolacou námietkou bolo tiež tvrdenie, že súd prvej inštancie nezistil skutočný skutkový stav veci. V tomto smere otec poukázal na svoj preukázaný príjem v rámci projektu Prvá pomoc, kde mu počas pandemických opatrení bol poskytovaný príspevok vo výške 315,-Eur, resp. 360,-Eur mesačne. Z uvedeného platil zo zákona zdravotné poistenie vo výške 76,44 Eur a platil výživné na dve maloleté deti. Uvedené skutočnosti odôvodňujú potrebu zníženia výživného na maloletého O. a neodôvodňujú zvýšiť výživné. Súdom mal prihliadať na skutočnosť, že povinnému rodičovi je vyplácaná štátna dávka sociálnej pomoci; je preukázaná zmena pomerov na strane otca, k poklesu príjmu došlo z objektívnych dôvodov spojených s nariadeniami Vlády Slovenskej republiky v súvislosti s protipandemickými opatreniami, otec nemal a nemá zachovaný príjem. Navyše mu vznikla ďalšia vyživovacia povinnosť, ktorá by aj podľa súdu prvej inštancie odôvodňovala a vyžadovala zníženie výživného na maloletého O.. Poukázal na

pojmom odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa, tieto sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov, ak sú možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Súd prvej inštancie mal vziať na zreteľ skutočnosť, že aj matka má voči maloletému vyživovaciu povinnosť a prihliadať na jej schopnosti, možnosti pri zohľadnení jej pravidelného a stabilného mesačného príjmu. Matka by sa mala podieľať na výživnom sumou minimálne vo výške 400,-Eur pri zohľadnení ustálenej praxe spojených s výživným v rozmedzí 25% až 30% z príjmu. K uvedenému záveru otec poukázal na rozhodnutia iných súdov, najmä rozsudok Okresného súdu Lučenec č.k. 6P/58/2016-1099 zo dňa 18.02.2020, v ktorom okresný súd používal na zaužívanú prax súdov, že výživné rodiča na všetky jeho deti by malo byť určené v rozmedzí 25% až 30% z jeho príjmu. Poukázal tiež na závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 5Cdo/125/2017.

2.8 Odvolateľ napokon namietal, že podaním návrhu na zníženie výživného nejde o zbavenie sa vyživovacej povinnosti voči maloletému, ale iba o dočasné upravenie výšky mesačného výživného. Matka maloletého iniciovala exekučné konanie pre pohľadávku vo výške 10,-Eur, konala zákerne, premyslene, úmyselne a cielene uškodiť jeho osobe a jeho rodine. Napriek úhrade dlhu na výživnom matka naďalej trvá na nútenom výkone. Maloletý je v starostlivosti matky, zníženie výživného aj so zmenou pomerov na strane matky spočívajúcom v jej podstatnom zvýšení jej životnej úrovne, nemôže mať negatívny vplyv na životnú úroveň maloletého. V tomto smere poukázal na začiatok resp. trvanie vzťahu s matkou maloletého, z jej strany však išlo o špekuláciu a podvod a jej konanie je v súčasnosti iba pomstou. Matke maloletého radia negatívne osoby z okresu O. so zlou povestou (G. Z., N. U.). Na Okresnom súde Banská Bystrica sa vedie viacero konaní. Matka maloletého svojou špekulantskou a arogantnou povahou zabezpečila zamedzenie akéhokoľvek styku otca s maloletým bez relevantného dôkazu, za asistencie súdu a advokáta matky napojeného na sudkyňu Okresného súdu Banská Bystrica. Súdna ochrana zákonom nechráni záujem otca, zlyháva, v mnohých prípadoch na súde hrá úlohu úplatok, kamarátstvo, rodinkárstvo alebo kolegiálnosť; deti sú pre väčšinu nezrelých matiek oproti rodičovi, ktorému dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti finančným zdrojom.

2.9 Odvolateľ napokon uzavrel, že v súčasnosti nie je schopný platiť výživné v doposiaľ určenej výške; existujú dôvody pre zníženie výživného. Názor súdu prvej inštancie je len subjektívnym, keď okresný súd v úrovni polemiky tvrdí, že otec neprejavuje žiadnu snahu nájsť si iné zamestnanie, aby bol schopný riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Voči takémuto záveru okresného súdu sa otec ohradil, súd si to dovolil vysloviť bez toho, že by skúmal svoje tvrdenie. Za absurdné a nehorázne považoval otec maloletého tvrdenie, že je neschopný zabezpečiť si vyšší príjem s polemikou, že z uvedeného dôvodu sa chce zbaviť vyživovacej povinnosti.

3. Matka maloletého v písomnom vyjadrení navrhla, aby odvolací súd odvolanie otca v celom rozsahu zamietol ako nedôvodné. Uviedla, že odvolanie i návrh na zníženie výživného smeruje proti záujmom maloletého, ide o jedno z otcových účelových, nedôvodných, špekulatívnych, šikanózných, vykonštruovaných a najmä zavádzajúcich podaní. Otec maloletého opätovne nadraduje svoje záujmy nad potreby a záujmy dieťaťa, nad rámec výživného maloletému neprispieva ničím. Došlo k podstatnej zmene pomerov na strane povinného otca spočívajúcich v zlepšení jeho majetkových pomerov, v zlepšení majetkových pomerov v jeho rodine a zvýšení finančných možností otca a zvýšení jeho kvalifikácie. U maloletého došlo k zmene pomerov spočívajúcich v tom, že začal navštevovať prvý stupeň základnej školy, čo spôsobilo zvýšenie výdavkov s tým spojených. Od posledného rozhodnutia súdu o výživnom je maloletý starší približne o 5 rokov a existujú tak odôvodnené vyššie výdavky v súvislosti s jeho výchovou a výživou. Náklady dieťaťa od poslednej úpravy výživného sa zvyšujú.

3.1 Matka mala za to, že konanie otca a jeho správanie poukazujú na potreby prešetrovania jeho psychického a duševného stavu. Zdravý rodič nebude nečinne sedieť a čakať, kým ho spasí sociálna dávka štátu, ak je v jeho možnostiach a schopnostiach dosahovať príjem vo výške minimálnej mzdy. Bude sa vždy snažiť o to, aby sa jeho deti mali čo najlepšie, bude aktívne pristupovať k hľadaniu spôsobov a riešení, ako sa o deti zodpovedne postarať a nebude hľadať spôsoby, ako sa to nedá. Povinnosťou rodiča je postarať sa o vlastné deti, byť pripravený na neočakávané životné situácie, mať pripravenú finančnú rezervu. Tohto však otec maloletého dlhodobo nie je schopný; súd prvej inštancie správne poznamenal, že otec maloletého neprejavuje žiadnu snahu nájsť si iné zamestnanie, kde by dosahoval dostatočný príjem na to, aby bol schopný riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

3.2 Matka zdôraznila, že predložila súdu listy vlastníctva, ktoré potvrdzujú, že otec maloletého je vlastníkom niekoľkých nehnuteľností; ak otec tvrdí, že finančné prostriedky mu poskytli jeho rodičia, toto potvrdzuje skutočnosť, že sa priživuje na vlastnej rodine a svojich rodičoch - dôchodcoch tak, ako sa priživoval na osobe matke už dlhodobo. Tvrdenia otca v tomto smere (že peňažné prostriedky na nadobudnutie nehnuteľností mu poskytli rodičia) považovala matka za nepreukázané, zavádzajúce a účelové. K tvrdeniu otca, že maloletému sa zlepšil zdravotný stav, matka zdôraznila, že k liečebným pobytom maloletého otec žiadnym spôsobom neprispel, nepodieľal sa na ich zabezpečení, syna ani neprišiel navštíviť, výdavky na tieto pobyty hradila matka výlučne sama. Maloletý navštevoval aj kurzy plávania, na tieto otec žiadnym spôsobom neprispel, syna ani raz neprišiel navštíviť. Zníženie výživného by smerovalo proti záujmu maloletého dieťaťa, je mu potrebné zabezpečiť stravu, dopravu, ubytovanie, ošatenie, lieky, hračky; náklady na dieťa sa neustále zvyšujú; náklady na liečebné pobyty, kurzy alebo krúžky predstavujú ďalšie ako len základné výdavky na jeho výživu a starostlivosť.

3.3 Matka rovnako tvrdila, že otec je stále spoločníkom v spoločnosti Y. W., H. z ktorej mu plynuli isté výhody, rovnako je člen teamu v realitnej spoločnosti H. Z., z čoho vyplýva, že má možnosti dosahovať príjem vo výške minimálnej mzdy. I napriek pandémie otec maloletého nadobudol nehnuteľnosti zapísané na ôsmich listoch vlastníctva, šesť nehnuteľností nadobudol za obdobie od januára 2020 do septembra 2020, musel tak mať dostatok finančných prostriedkov. Človek, ktorému sa zníži príjem, resp. má existenčné problémy, ako uvádza otec, si nekupuje nehnuteľnosti, ale chlieb, aby prežil. Otec je taktiež vlastníkom osobného motorového vozidla značky B. Y. v hodnote vyššej ako 2.000,-Eur, má spoluvlastnícky podiel X/X k X,X-izbovému bytu; tieto po ukončení exekúcie môže kedykoľvek scudziť a plniť si vyživovaciu povinnosť riadne a včas. Z uvedeného pre matku vyplýva, že majetkové pomery otca sa zlepšili. Vlastníctvo k nehnuteľnostiam nadobudla aj družka otca, rovnako za obdobie januára do septembra 2020, keď nadobudla šesť nehnuteľností. Táto má byť pritom len poberateľkou rodičovského príspevku a prídavku na maloleté dieťa.

3.4 Matka zdôraznila, že už v konaní vedenom pod sp.zn. 31P/215/2015 súd posudzoval možnosti otca na základe jeho veku, zdravotného stavu, praxe a skúseností a dospel k záveru, že je v jeho možnostiach a schopnostiach dosahovať príjem vo výške minimálnej mzdy. Súd na strane otca nezistil žiadnu objektívnu prekážku, pre ktorú by si nemohol zabezpečiť pravidelný mesačný príjem. Od poslednej úpravy výživného došlo k zvýšeniu kvalifikácie otca, nadobudol vysokoškolské vzdelanie I. stupňa, čo zvyšuje jeho možnosti uplatnenia na pracovnom trhu. Ku dňu 29.07.2021 na portáli Profesia.sk existovalo v okrese Zvolen pre uchádzačov s dosiahnutým vysokoškolským vzdelaním I. stupňa viac ako 600 pracovných ponúk; pracovný trh ponúka možnosti, aby otec dosahoval príjem aspoň vo výške minimálnej mzdy. Absolútnu neschopnosť, lenivosť a nezodpovednosť otca dosahovať pravidelný príjem potvrdzujú príspevky v rámci projektu „Prvá pomoc,“ čo potvrdzuje záver súdu prvej inštancie, že otec maloletého neprejavuje žiadnu snahu nájsť si iné zamestnanie, kde by dosahoval dostatočný príjem na to, aby bol schopný riadne si plniť svoju vyživovaciu povinnosť.

3.5 Matka ďalej tvrdila, že potreby maloletého sa od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti zvýšili, dokladovala výšku mesačných výdavkov v sume 250,-Eur mesačne, tieto však nezahŕňajú výdavky na stravu, dopravu z a do školy, ubytovanie, energie a ďalšie mimoriadne výdavky. Maloletému nekupuje značkové veci, ale funkčné a praktické. Po zohľadnení výživného od otca, sa matka ako samoživiteľka podieľa na výživnom v čiastke 160,-Eur, resp. viacej, nakoľko synovi zabezpečuje stravu, dopravu, ubytovanie, energie. Súdom stanovené výživné vo výške 90,-Eur mesačne nikdy nepokrývalo a nepokrýva ani polovicu synových potrieb, jej mesačné výdavky na výživu a starostlivosť o maloletého rastú a aktuálne sa pohybujú na úrovni 500,- až 600,-Eur. Zníženie výživného by bolo v rozpore s najlepším záujmom dieťaťa. Matka maloletého napokon uviedla, že otec maloletého sa na jej osobe aj na maloletom priživoval od doby, keď sa spoznali, počas vedenia spoločnej domácnosti všetky výdavky na domácnosť aj všetku starostlivosť o maloletého zabezpečovala a stále zabezpečuje iba ona ako matka a samoživiteľka v jednej osobe. Otec sa podieľa na výžive maloletého len výživným vo výške 90,-Eur, posiela ho oneskorene a v nedostatočnej výške, nad rámec výživného neprispieva ničím. Nakoľko si otec dlhodobo neplnil svoju vyživovaciu povinnosť riadne a včas, iba jedenkrát za 46 mesiacov zaplatil výživné riadne, bola nútená podať návrh na vykonanie exekúcie, nakoľko mala obavy, že takto bude konať aj do budúcnosti.

4. Opatrovník maloletého odporučil odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok potvrdiť z dôvodu, že zníženie výživného nie je na prospech, ani v záujme maloletého dieťaťa. Poukázal na skutočnosť, že od poslednej úpravy výšky výživného ubehla doba viac ako 4 roky, v čase poslednej úpravy bol maloletý predškolač, úmerne s rastom maloletého dieťaťa došlo na jeho strane k zmene pomerov, ktoré odôvodňujú zvýšené výdavky matky. Otec maloletého nemá žiadne zdravotné, ani iné obmedzenia, pre ktoré by si nemohol nájsť adekvátnu prácu k dosiahnutému vzdelaniu a svojej praxi, plniť si vyživovaciu povinnosť voči maloletému aj vo zvýšenej miere ako vo výške 90,-Eur mesačne.

5. Otec maloletého v písomnom vyjadrení (replika) k vyjadreniu matky zotrval na podanom odvolaní a dôvodoch v ňom uvedených. Vyjadrenie matky považoval za vyjadrenie s útočným a direktívnym obsahom, s množstvom dezinformácií. Vyjadrenie považoval za spleť bludov a možných halucinácií a gágania; matka nemá zdravý rozum, sama sa stráca vo svojich bludoch a fabuláciách. Uvedol, že ak by v minulosti vedel predvídať neočakávanú životnú situáciu, že matka vytrhne ich spoločného syna z jeho domáceho prostredia, kde matku otec kedysi prichýlil a odlúči ich so synom, bol by s ňou už na začiatku vyrazil dvere svojho bytu. Matka dlhodobo dehonestuje osobu otca vo vzťahu k maloletému.

5.1 K vyjadreniam matky uviedol, že liečebné pobyty maloletého boli hrazené z prostriedkov verejného zdravotného poistenia. Ak matka tvrdila nadštandardné výdavky vo výške 2000,-Eur, financovala si ženatého amanta Z. a hádam si nemyslí, že ich milenecké radovánky bude platiť otec maloletého. Otec sa ponúkol, že posledný pobyt strávi s maloletým, matka uvedené direktívne odmietla. Ak mal v minulosti záujem vidieť svojho syna aj mimo stanovený čas podľa súdneho rozhodnutia, matka maloletého na neho podala vymyslené trestné oznámenie.

5.2 Matka si zároveň protirečí, keď na jednej strane mu odporúča, aby predal X-izbový byt vo V. a na druhej strane mu direktívne nakazuje, aby si kúpil väčší byt, čím podmieňuje styk otca s maloletým. Matka tak má tendenciu starať sa do iných, má povahu konfliktnnej hysterickej osoby. Otca podviedla tým, že potrebovala iba dieťa, ktoré po rozvode používa ako vec, nástroj v boji proti otcovi. Matka je klamárika a podvodníčka, ktorá napriek výzve otca, aby si zmenila priezvisko späť na U., nebola schopná tak urobiť.

5.3 Otec dôrazne odmietol argumentáciu matky, že sa priživuje na svojich rodičoch, títo mu finančné prostriedky na kúpu nehnuteľnosti v nízkej hodnote poskytli dočasne, dobrovoľne a s láskou; jeho rodičia boli v čase produktívneho veku zamestnaní. Ak matka poukazovala na nízky príjem dôchodcov, nie je zrejmé, ako jej mohli jej rodičia, otec, ktorý pracoval ako stavbár a matka, ktorá pracovala ako kuchárka, požičať finančné prostriedky na kúpu nového osobného motorového vozidla.

5.4 Otec spochybnil schopnosť matky orientovať sa v problematike kúpy, registrácie a evidencie nehnuteľností, pričom poukázal na závery uvedené v posudku oponenta habilitačnej práce matky. Zdôraznil, že zmluvu o prevode obchodného podielu podpísal v roku 2019, nepoznal dôvod, prečo doposiaľ nenastala zmena v obchodnom registri. Otec namietal aj tvrdenie kolízneho opatrovníka o tom, že v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti mal maloletý 5 rokov, tento mal v rozvodovom konaní v roku 2015 tri roky a nastupoval do materskej školy. Jeho potreby a záujmy neboli primerané jeho veku. Navrhol, aby odvolací súd vyjadrenie opatrovníka k odvolaniu otca nebral do úvahy, nakoľko je nezákonné; Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Y. Y. zanikol dňa 31.12.2014, teda vzhľadom na túto skutočnosť právne neexistujú a nemajú oprávnenie pobežovať po súdoch a vyjadrovať sa ku konaniam pracovníci neexistujúceho úradu.

5.5 Odporučil matke, aby si našla dve alebo tri iné pracovné miesta, možno aj nekvalifikované, ak jej nepostačuje mesačný príjem zo závislej činnosti vo výške 1.362,-Eur, resp. odporučil jej rodičom, aby scudzili svoje nehnuteľné majetky vysokej hodnoty a tým zabezpečili vyššiu životnú úroveň svojej dcére a maloletému. V tomto smere poukázal na listy vlastníctva vlastníkov E. U. a Y. U.. Otec maloletého napokon zotrval na svojich odvolacích tvrdeniach týkajúcich sa skutočnosti, že matka sa nepodrobuje vykonateľným súdnym rozhodnutiam, hoci jej bola uložená povinnosť maloletého na styk s otcom pripraviť; tvrdí, že matke naďalej narastá majetok z príjmov zo závislej činnosti vo verejnom sektore, priemerný príjem matky sa zvýšil. Zdôraznil, že jeho reálny príjem mal súd prvej inštancie za jasne preukázaný, pribudla mu ďalšia vyživovacia povinnosť, príjem sa mu z objektívnych dôvodov znížil. Pre údajnú pohľadávku na výživnom je na jeho majetok vedené exekučné konanie, má blokovaný bankový účet a nezákonné poznámky na listoch vlastníctva.

6. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 65 a § 66 C.m.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 385 C.s.p. a odvolaním napadnuté rozhodnutie okresného súdu v zmysle § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil.

7.1 Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Po preskúmaní obsahu spisu odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné. Krajský súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože tento vykonal v prejednávanej veci dostatočné dokazovanie, skutkový stav zistil správne a z tohto vyvodil aj správny právny záver. Rozhodnutie súdu bolo podložené náležitým preskúmaním rodinných a sociálnych pomerov účastníkov; súd prvej inštancie nevychádzal len z tvrdení účastníkov konania, rodičov maloletého a kolízneho opatrovníka; vychádzal aj z listinných dokladov a pripojených spisov. S poukazom na výsledky vykonaného dokazovania odvolací súd považoval rozhodnutie okresného súdu za správne. Prakticky so všetkými relevantnými skutočnosťami, uvádzanými v odvolaní proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na zníženie výšky výživného, sa náležitým a presvedčivým spôsobom vysporiadal už súd prvej inštancie, ktorého rozhodnutie spĺňa všetky požiadavky na zákonné rozhodnutie. Súd prvej inštancie sa zaoberal dôsledne so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, vrátane tých, na ktoré poukazyval v odvolaní otec maloletého. Okresný súd pri rozhodovaní o návrhu na zníženie výživného vo vzťahu k možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom otca ako povinnej osoby aplikoval princíp potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné a zdôraznil, že v takom prípade súd neprihliada na skutočné príjmy povinného, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov a teda z príjmov, ktoré povinný potenciálne mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti a dopyt na trhu práce. Aplikácia uvedeného princípu bola v prejednávanej veci v plnom rozsahu dôvodná.

8.1 V zmysle platnej právnej úpravy je plnenie vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť. Kedy nastane takýto právny stav, závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí jeho vek, zdravotný stav, štúdium, schopnosť zamestnať sa a vykonávať prácu, jeho odôvodnené záujmy a potreby, majetkové pomery a pod.. V prípade, ak sa dieťa rozhodne pokračovať v ďalšom vzdelávaní, hoci už ukončilo prípravu na konkrétne povolanie, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov; pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. V predmetnej veci, vzhľadom na vek dieťaťa, je nespochybniteľné, že maloletý vo veku deviatich rokov (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) nie je schopný sám sa živiť, vyživovacia povinnosť rodičov k nemu trvá.

8.2 V prvom rade je potrebné uviesť, že podľa § 78 Zákona o rodine je možné meniť dohody a súdne rozhodnutia o výživnom, len ak sa zmenia pomery; okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Platná právna úprava neumožňuje meniť právoplatné súdne rozhodnutia; v prípade vyživovacej povinnosti však vzhľadom na to, že sa ustanovuje povinnosť plniť peňažné sumy aj do budúceho obdobia, kedy môže dôjsť ku zmene pomerov, z ktorých pôvodné rozhodnutie vychádzalo, Zákon o rodine aj Civilný sporový poriadok umožňujú zmeniť právoplatný rozsudok na základe relevantnej zmeny pomerov, rozhodujúcich pre určenie výživného. V konaní, v ktorom sa navrhuje zmena pôvodného rozhodnutia o výživnom, si súd všima rovnaké okolnosti, ako v konaní o určenie výživného; porovnáva ich stav ku dňu rozhodnutia o výživnom a ku dňu žiadanej zmeny rozhodnutia. V konaní o určení alebo zmene vyživovacej povinnosti rodiča musí súd skúmať schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinnej osoby (pod ktorými sa rozumie vek, zdravotný stav, vzdelanie, aktuálne rodinné pomery, objektívna možnosť dosahovať čo najvyšší príjem vlastným pričinením ako aj dôvody, pre ktoré povinný rodič nedosahuje príjem, postačujúci na uhrádzanie nákladov vlastných potrieb) ako i odôvodnené potreby osoby oprávnenej, ktorou je maloleté dieťa. Pri určení rozsahu

vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará; výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

8.3 Z obsahu spisu nespochybniteľne vyplýva, že rodičia maloletého spolu nežijú, manželstvo rodičov maloletého bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici č.k. 31P/215/2015-274 zo dňa 15.12.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17CoP/13/2017 zo dňa 22.11.2017; súd upravil výkon rodičovských práv a povinností k maloletému na čas po rozvoze manželstva; maloletý bol na čas po rozvoze manželstva zverený do osobnej starostlivosti matky a bola upravená vyživovacia povinnosť otca na maloletého vo výške 90,-Eur mesačne. V zmysle vyššie uvedených záverov (bod 7.2 tohto rozsudku) okresný súd správne pri rozhodovaní o návrhu otca na zníženie výživného zisťoval, či došlo k zmene pomerov na strane osoby oprávnenej z vyživovacej povinnosti (maloletý), osoby povinnej z vyživovacej povinnosti (otec maloletého) ako aj matky, ktorej bol maloletý zverený na čas po rozvoze manželstva do osobnej starostlivosti.

8.4 Súd prvej inštancie zistil zmenu pomerov nielen na strane maloletého, ale aj na strane otca i na strane matky; zmena pomerov bola základným predpokladom pre prípadné rozhodnutie o zmene vyživovacej povinnosti. Zmenu pomerov na strane maloletého okresný súd videl v tom, že tento od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti o štyri a pol roka starší, začal navštevovať prvý stupeň základnej školy. Okresný súd nemal pochybnosť o tom, že už uvedené skutočnosti odôvodňujú záver o zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa; v súvislosti so zmenou pomerov na strane oprávneného maloletého dieťaťa nepochybne vznikajú vyššie náklady súvisiace so starostlivosťou o maloletého, so zabezpečením jeho základných potrieb ako aj ďalších výdavkov spojenými s prípadnými školskými a mimoškolskými aktivitami maloletého. Okresný súd náklady spojené so starostlivosťou o maloletého ustálil na sumu minimálne 300,-Eur mesačne; podrobne uviedol jednotlivé položky, ktoré pri svojom rozhodovaní zvažoval a mal za preukázané. S jeho závermi súhlasí aj odvolací súd nemajúc pochybnosť o tom, že na strane maloletého došlo k zmene pomerov, inak odôvodňujúcich aj prípadné zvýšenie výživného, pri zachovaní kritérií pre jeho určenie vyplývajúcich z ustanovenia § 62 a § 75 zákona č.36/2005 Z.z..

8.5 Výška vyživovacej povinnosti je však limitovaná nielen odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa ale aj schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi povinného rodiča; zároveň platí, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Otec maloletého v podanom odvolaní správne konštatoval, že v prípade, ak sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery rodiča obmedzené, odôvodnenými potrebami maloletého sú len také potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život človeka. O takýto prípad ale v prejednávanej veci nejde. Okresný súd správne skúmal aj prípadnú zmenu pomerov na strane otca; za podstatnú zmenu pomerov na jeho strane považoval skutočnosť, že otcovi sa po poslednej úprave vyživovacej povinnosti narodil z jeho ďalšieho vzťahu syn D. (nar. XX.XX.XXXX), pribudla mu tak ďalšia vyživovacia povinnosť. Táto zmena pomerov by inak mohla odôvodňovať zmenu rozhodnutia o vyživovacej povinnosti otca; súd prvej inštancie však citlivo vnímal aj ďalšie skutočnosti pokiaľ ide o možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca; vychádzal z princípu potenciality príjmu otca. Už v čase rozhodovania súdu o rozvoze manželstva (a úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému na čas do rozvodu manželstva) otec maloletého nedosahoval príjem v relevantnej výške; v prejednávanej veci iba tvrdil, že od roku 2016 dosahoval priemerný mesačný príjem vo výške 500,-Eur a v roku 2019 príjem vo výške 300,-Eur mesačne; následne jeho príjem ovplyvnila pandemická situácia a bol mu poskytovaný pandemický príspevok vo výške 315,-Eur resp. 360,-Eur mesačne. Vo vzťahu k pomerom otca ale súd ustálil, že tento neprejavuje žiadnu snahu nájsť si iné zamestnanie, kde by dosahoval dostatočný príjem na to, aby bol schopný plniť si riadne svoju vyživovaciu povinnosť; okresný súd prihliadal na kritéria veku, zdravotného stavu, schopností, úrovne dosiahnutého vzdelania, praxe a dopytu na trhu práce. Otec ani netvrdil, že by v dôsledku svojho veku nebol schopný zamestnať sa; svoj zdravotný stav sám považoval za dobrý bez nutnosti liečby v špecializovanej zdravotnej ambulancii. Otec maloletého dlhodobo vykonáva činnosť realitného makléra (člen tímu H. Z.), avšak bez toho, aby táto jeho činnosť makléra našla odraz v jeho príjmových možnostiach; uvedené aspoň otec maloletého nepreukázal.

8.6 Ak teda podstatným pre rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo posúdenie schopností a možností otca pri uplatnení princípu potenciality príjmu, relevantnou odvolacou námietkou mohlo byť tvrdenie otca, že si aktívne hľadá iné zamestnanie aby dosahoval dostatočný príjem a že takéto zamestnanie

z objektívnych dôvodov nedokázal získať (napr. absencia vzdelania, pracovnej praxe, zdravotný stav vylučujúci možnosť zamestnať sa...); takúto odvoláciu námietku otec maloletého nemal a svoju odvoláciu argumentáciu zacieliil predovšetkým na poukazovanie na vyššiu úroveň matky, jej vyššie príjmy od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti a mal zato, že matkine možnosti, schopnosti a majetkové pomery jej umožňujú uhrádzať vo zvýšenej miere odôvodnené potreby maloletého a to tak, aby životná úroveň maloletého zodpovedala zvýšenej životnej úrovni matky. Pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti však súd prihliada predovšetkým na odôvodnené potreby maloletého dieťaťa a možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného rodiča; posudzuje všetky kritériá vyplývajúce zo Zákona o rodine. Súd skúma nielen, či povinný rodič dosahuje dostatočný príjem pre určenie výšky vyživovacej povinnosti v súlade s odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa; skúma aj, či u povinného rodiča existuje objektívna možnosť dosahovať čo najvyšší príjem vlastným pričinením a aj dôvody, pre ktorý povinný rodič nedosahuje príjem, postačujúci na uhrádzanie vlastných potrieb. Je potrebné zdôrazniť, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že otec maloletého neprejavil riadny záujem na zvýšení svojich príjmových možností; tvrdil, že na výsledku hospodárenia spoločnosti, ktorej bol spoločníkom a konateľom sa nepodieľal; nemal uzavretú žiadnu pracovnú zmluvu, dohodu o pracovnej činnosti a ani dohodu o vykonaní práce; v súčasnosti podniká na základe živnostenského oprávnenia ako samostatne zárobkovo činná osoba. V prípade, že otec nedosahoval (prípadne nedosahuje) taký príjem, ktorý by mu zabezpečoval nielen pokrytie vlastných životných nákladov ale aj plnenie vyživovacej povinnosti, bolo na mieste, aby sa svojím aktívnym prístupom v oblasti zamestnanosti (alebo aj podnikania) o zvýšenie svojich príjmových možností aspoň pokúsil a plnil tak (aj) povinnosti vyplývajúce mu z ustanovení Zákona o rodine, najmä pokiaľ ide o rodičovské povinnosti (vyživovaciu povinnosť). Pokiaľ otec maloletého nepreukázal, že vo vzťahu k získaniu príjmu bol mimoriadne aktívny, nemôže dôvodne tvrdiť, že princíp potenciality bol v prejednávanej veci aplikovaný nesprávne. Objektívnou skutočnosťou pre posúdenie potencialných možností otca bolo obdobie, kedy sa aplikovali plošné opatrenia proti pandémie ochorenia COVID 19; významné aktivity v oblasti svojej zamestnanosti s požiadavkou dosahovania zvýšeného príjmu otec maloletého v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal a v konečnom dôsledku ani netvrdil. Takáto pasivita otca tak nemôže byť posúdená výlučne na ťarchu maloletého, ku ktorému mu zákonná vyživovacia povinnosť trvá.

8.7 Odvolací súd súhlasí s tým, že aj na strane matky došlo k zmene pomerov od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti. Zmena pomerov na strane matky je vyvolaná najmä jej vyšším mesačným príjmom, ktorý jej umožnil nadobudnúť aj huteľný majetok pomerne vysokej hodnoty a zároveň disponuje finančnými prostriedkami na účte v banke. K uvedenému však odvolací súd opakovane zdôrazňuje, že súd pri určení vyživovacej povinnosti prihliada na kritéria uvedené v ustanovení § 62 a § 75 Zákona o rodine; vychádza z odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa a z možností, schopností a majetkových pomerov povinného rodiča. Neplatí, že výška vyživovacej povinnosti povinného rodiča (ktorého schopnosti sú nižšie) je nepriamo úmerná možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom rodiča, ktorému je maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Vyživovaciu povinnosť majú obaja rodičia. Z vedeného vyplýva, že aj keď bola u matky maloletého zistená pozitívna zmena pomerov spočívajúca v jej príjmových možnostiach a majetkových pomeroch, tento záver nemá automaticky za následok úpravu vyživovacej povinnosti otca smerujúcu k zníženiu výživného. Platí to najmä v prípade, ak je dôvodne aplikovaný princíp potenciality príjmu povinného z vyživovacej povinnosti.

9. Odvolanie otca nie je dôvodné.

Napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je preskúmateľné, je zřejmé, aký skutočný stav veci okresný súd vykonaným dokazovaním zistil, ako hodnotil jednotlivé dôkazy jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach, akými úvahami sa riadil pri posudzovaní zisteného skutkového (skutočného) stavu a ako vec právne posúdil. Pre odvolací súd je zřejmé, že súd prvej inštancie zistil zmenu pomerov na strane maloletého, odôvodňujúcu zvýšenie výživného, zistil pozitívnu zmenu pomerov na strane matky, ktorej je maloletý zverovaný do osobnej starostlivosti a zároveň zistil zmenu pomerov na strane otca, ktorému pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť; okresný súd pri svojom rozhodovaní aplikoval princíp potenciality príjmov otca ako osoby povinnej z vyživovacej povinnosti.

9.1 Ak otec maloletého tvrdil, že u neho nastala zmena pomerov odôvodňujúca zníženie výživného odvolací súd sa stotožňuje s vysloveným názorom súdu prvej inštancie, že zmena pomerov u otca je preukázaná tým, že mu pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť k maloletému synovi D.. Nemožno ale opomenúť zmenu pomerov na strane oprávneného maloletého O.; je nesporné, že jeho odôvodnené potreby sa od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti podstatným spôsobom zvýšili, čo vyplýva už len

z odstupe času a skutočnosti, že maloletý začal plniť povinnú školskú dochádzku. Na jednej strane tak existujú skutočnosti odôvodňujúce zníženie výživného a na strane druhej odôvodňujúce jeho zvýšenie; súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie založil nie na otcov preukazovaných príjmoch ale na aplikácii princípu potenciality príjmu otca. A otec nepreukázal, že by existovali objektívne skutočnosti, ktoré by mu bránili dosahovať vyšší príjem. Objektívnou okolnosťou by mohli byť skutočnosti vyplývajúce z opatrení týkajúcich sa pandemickej situácie v súvislosti s ochorením COVID-19; otec maloletého však nepreukázal, že už pred vypuknutím pandémie mal reálny záujem zamestnať sa alebo iným spôsobom zvýšiť svoj príjem, ktorý by mu umožňoval prispievať na maloletého výživným zodpovedajúcim jeho odôvodneným potrebám. Situácia vo vzťahu k pandemickým opatreniam tak nebola rozhodujúcou pre posúdenie potenciálnych príjmových možností otca a z uvedeného dôvodu na tieto opatrenia súd prvej inštancie nemohol prihliadnuť a neprihliadal na nich ani odvolací súd.

9.2 Odvolateľ vyčítal súdu prvej inštancie, že pri jeho majetkových pomeroch hodnotil vlastníctvo k nehnuteľnostiam. K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie na vlastníctve otca k spoluvlastníckym podielom na nehnuteľnostiach nezaložil. Ak však dôkaz listami vlastníctva vykonal a zistené skutočnosti vyhodnotil tak, že otec maloletého v rozhodnom období nadobudol vlastníctvo, nemožno takémuto postupu nič vytknúť. Nadobudnutie spoluvlastníckych podielov k nehnuteľnostiam je potrebné vyhodnotiť jednotlivo a vo vzájomných súvislostiach s ostatnými skutočnosťami zistenými dokazovaním; touto zásadou sa súd prvej inštancie spravoval a správne ustálil, že aj v tomto smere sa majetkové pomery otca zlepšili. Otázka daňovej povinnosti vo vzťahu k prípadnému predaju nehnuteľností (spoluvlastníckych podielov k nim), prípadne obmedzenej možnosti predaja (spoluvlastnícke podiely, charakter nehnuteľností), nie sú relevantnou argumentáciou vo vzťahu k vyživovacej povinnosti otca, ktorá má prednosť pred jeho ostatnými výdavkami. Súd prvej inštancie napadnuté rozhodnutie nezaložil ani na záveroch, či a v akej výške otec disponuje s finančnými prostriedkami na účtoch v bankách; napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je založený na závere, že je v potenciálnych možnostiach otca dosahovať taký príjem, aby na výživu maloletého prispieval doposiaľ určeným výživným. A tento záver súdu prvej inštancie odvolateľ nevyvrátil; v konaní pred súdom prvej inštancie nepreukázal, že existujú objektívne skutočnosti, ktoré by mu v dosiahnutí vyššieho príjmu bránili a nepreukázal ich ani v odvolacom konaní.

9.3 Podstatnú časť odvolacej argumentácie venuje odvolateľ zlepšeniu majetkových pomeroch matky. K matke maloletého odvolací súd zdôrazňuje, že matke je maloletý na základe rozhodnutia zverený do osobnej starostlivosti; aj keď aj ona má voči maloletému vyživovaciu povinnosť; súd jej výšku výživného neurčuje. Matka však svoju vyživovaciu povinnosť plní aj prostredníctvom osobnej starostlivosti o maloletého, uhrádza všetky potreby maloletého, zabezpečuje mu bývanie, stravu, oblečenie, hygienické potreby; uhrádza všetky náklady na školské a mimoškolské aktivity; súd prvej inštancie ustálil náklady spojené so starostlivosťou o maloletého na sumu najmenej 300,-Eur. Vzhľadom k tomu, že otec maloletého doposiaľ plnil vyživovaciu povinnosť v sume 90.-Eur mesačne, je zrejmé, že matka maloletého napriek osobnej starostlivosti sa na úhrade nákladov spojených so starostlivosťou o maloletého podieľala vo zvýšenej miere; maloletý sa takýmto spôsobom podieľa na životnej úrovni, ktorú dosahuje matka prostredníctvom svojich príjmov, schopností a majetkových pomeroch. Z vyššie uvedeného vyplýva, že neplatí zásada, že otec je povinný sa podieľať na nákladoch spojených so starostlivosťou o maloletého iba v rozsahu, v akom na zabezpečenie starostlivosti o maloletého nepostačujú príjmy matky; platí, že každý rodič má k maloletému dieťaťu vyživovaciu povinnosť zodpovedajúcu jeho možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomeroch; v prejednávanej veci pri aplikácii zásady potenciality príjmu osoby povinnej platiť výživné, ktorou je otec.

9.4 Vo vzťahu k výške vyživovacej povinnosti neobstojí námietka otca o subjektívnom názore súdu prvej inštancie o tom, že všetky výdavky týkajúce sa maloletého znáša matka a otec sa na týchto výdavkoch nepodieľa. Uvedené pre odvolací súd z napadnutého rozhodnutia jednoznačne nevyplýva; je zrejmé, že otec svoju vyživovaciu povinnosť k maloletému v súdom určenej výške plní. Nad rámec plnenia vyživovacej povinnosti sa však na starostlivosť o maloletého nepodieľa. Aj keď formulácia súdu prvej inštancie v bod 40 napadnutého rozsudku (otec maloletého sa žiadnym spôsobom nepodieľa na starostlivosť o maloletého) je nepresná, nemožno ju vnímať izolovane od ďalšieho textu odôvodnenia; nesprávna formulácia jednej vety odôvodnenia rozsudku okresného súdu nespôsobuje jeho nesprávnosť a ani nepresnosť. Ak súd prvej inštancie ustálil, že povinnosťou otca je podieľať sa na výživnom maloletého vo väčšom rozsahu, vychádzal zo zásady, podľa ktorej je potrebné prihliadať aj na osobnú starostlivosť o maloletého rodičom (tu matkou), ktorému je maloleté dieťa zverené do osobnej

starostlivosti oproti rodičovi, ktorému maloleté dieťa do starostlivosti nie je a vo vzťahu ku ktorému súd upravuje výživné a jeho výšku.

9.5 Predmetom konania bol návrh na zníženie výživného; predmetom konania nebol rozsah úpravy styku a jeho realizácia. Aj odvolaciemu súdu je však z vlastnej činnosti známe, že styk otca s maloletým sa nerealizuje a na okresnom súde prebieha aj konanie o výkon rozhodnutia. Súd konajúci o výkon rozhodnutia posúdi dôvody, pre ktoré sa styk otca s maloletým nerealizuje v rozsahu, v akom bol upravený. Táto skutočnosť však sama o sebe nie je dôvodom pre zníženie vyživovacej povinnosti na sumu 30% zo životného minima na maloleté nezaopatrené dieťa. Odvolateľ sa domáhal aplikácie ustanovenia § 62 ods.3 zákona č.36/2005 Z.z.; odvolací súd je toho názoru, že uvedené ustanovenie nemožno v prejednávanej veci aplikovať a to z dôvodu, že uvedené ustanovenie sa vzťahuje na prípady, keď nie je v možnostiach, schopnostiach a majetkových pomeroch povinného rodiča, resp. v jeho potenciálnych možnostiach, prispievať na výživu maloletého dieťaťa akýmkoľvek výživným. A o takýto prípad v predmetnej veci nejde. Polemika otca o pojme „životné minimum“ je nenáležitá; podstatné je, že sám zákonodarca považoval za životné minimum na maloleté dieťa v čase rozhodovania súdu prvej inštancie sumu 95,96 Eur mesačne; určené výživné toto životné minimum nedosahuje; otec na výživu maloletého prispieva sumou, ktorá nepostačuje ani na mesačné náklady spojené so stravovaním dieťaťa bez toho, aby preukázal objektívne dôvody, ktoré by mu bránili prípadne sa zamestnať (čo aj za minimálnu mzdu) a tak dosahovať príjem, ktorý by zodpovedal nielen odôvodneným potrebám maloletého O., ale ktorými by dokázal uhrádzať aj náklady súvisiace so starostlivosťou o jeho druhého syna, o ktorého sa osobnej stará a samozrejme aj svoje vlastné životné náklady.

9.6 Odvolateľ vyčítal okresnému súdu jeho závery, ktoré považoval za polemiku pokiaľ ide o konštatovanie, že neprejavuje žiadnu snahu nájsť si zamestnanie; súd tak spravil záver bez toho, aby skúmal svoje tvrdenie. K uvedenému odvolací súd zdôrazňuje, že dôkazná povinnosť preukázať existenciu dôvodov pre zníženie výživného patrí osobe povinnej z vyživovacej povinnosti, ktorou je v danom prípade otec. Súd prvej inštancie rešpektujúc najlepší záujem maloletého dieťaťa nerezignoval na zisťovanie skutočného stavu, keď zvažoval uplatnenie princípu potenciality príjmu a tým smerom aj viedol dokazovanie, či existujú skutočnosti, ktoré by objektívne ovplyvňovali schopnosť otca sa zamestnať a tak dosahovať príjem potrebný na úhradu nákladov spojených so starostlivosťou o maloletého. Ak otec takéto skutočnosti netvrdil a ani nepreukázal, nemôže dôvodne tvrdiť, že záver súdu prvej inštancie, na ktorom založil svoje rozhodnutie, je iba polemikou. Otec netvrdil a ani nepreukázal, že by sa od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti uchádzal o iné zamestnanie alebo vyvinul relevantnú snahu dosiahnuť príjem zodpovedajúci jeho veku, zdravotnému stavu, dosiahnutému vzdelaniu, praxi a aktuálnemu stavu v oblasti zamestnanosti; netvrdil a nepreukázal ani iné obmedzenia na svojej strane, ktoré by mu v dosahovaní dostatočného príjmu bránili.

9.7 Ani argument výživnom v rozmedzí 25% - 30% pre správne posúdenie prejednávanej veci nie je dôvodný. Odvolací súd nemá pochybnosť, že matka svoju vyživovaciu povinnosť plní; výška výživného má zodpovedať kritériám uvedeným v ustanovení § 62 a § 75 Zákona o rodine, ktoré kritérium o 25% - 30% z príjmu neustanovuje. Výška výživného je určovaná podľa špecifik tej ktorej prejednávanej veci; v danom prípade z napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie jasne vyplýva, že okresný súd zistil zmenu pomerov na strane otca prípadne odôvodňujúcu zníženie výživného (vznik ďalšej vyživovacej povinnosti otca) a zároveň zmenu pomerov na strane maloletého odôvodňujúcu zvýšenie výživného (odstup času od posledného rozhodovania o výživnom, školská dochádza maloletého a s tým súvisiace zvýšené výdavky); pri posudzovaní schopností otca súd prvej inštancie správne vychádzal z potenciality príjmu otca. Uvedené závery súdu prvej inštancie neboli výsledkom nedostatočne zisteného skutočného stavu a ani výsledkom nesprávneho právneho posúdenia.

9.8 Odvolací súd ani ostatné odvolacie námietky otca a ani argumentáciu matky v písomnom vyjadrení nepovažoval za spôsobilú privodiť zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vzájomná argumentácia rodičov, vedená urážajúco a agresívne len podporuje konštatovanie o tom, že vzájomný vzťah rodičov maloletého je naďalej silne konfliktný; rodičia doposiaľ nedokázali vstrebať vzájomný rozchod a aj podania vo veci samej využívajú k takmer vulgárnym vzájomným atakom. Tu odvolací súd upriamuje pozornosť rodičov na to, že takáto forma vzájomnej komunikácie je v príkrom rozpore s najlepším záujmom maloletého dieťaťa; nemôže prispievať k zdravému psychickému vývoju maloletého. Po rozpade manželského vzťahu by sa mali rodičia naučiť vzájomne aspoň rešpektovať druhého rodiča, kooperovať a vedieť sa vzájomne dohodnúť na bežných i podstatných záujmoch

maloletého. Pokiaľ tak nerobia, konajú v rozpore s najlepším záujmom maloletého a teda nemožno dôvodne konštatovať, že riadne vykonávajú svoje rodičovské práva a povinnosti.

10. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, nezistiac dôvod na jeho zmenu alebo zrušenie, postupom podľa ustanovenia § 387 ods.1, ods.2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil, vrátane závislého výroku o nároku na náhradu trov konania (bez ohľadu na to, že výrok o nároku na náhradu trov konania osobitnej napadnutý odvolaním nebol); pri rozhodovaní o trovách konania súd prvej inštancie správne aplikoval ustanovenie § 52 C.m.p..

11. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa § 52 C.m.p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žiaden z účastníkov netvrdil a nepreukázal dôvody pre ktoré by odvolací súd niektorému z účastníkov priznal nárok na náhradu trov konania podľa § 55 C.m.p. a ani odvolací súd takéto dôvody z obsahu spisu nezistil.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§393 ods. 2, druhá veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).